

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 866/2026
25.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Алексић, адвокат из ..., против туженог Електродистрибуција Србије д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуција Лесковац, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4322/24 од 06.03.2025. године, у седници одржаној 25.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4322/24 од 06.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4322/24 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П 4927/23 од 04.09.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену стварну службеност проласка далековода јачине ближе описане као у том ставу изреке, преко к.п. бр. ..., уписане у л.н. бр. ... к.о. ..., површине 69 м², на којој је установљена службеност, сходно уделу тужиоца од 1/1, исплати 7.243,40 динара са законском затезном каматом од 04.09.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 106.600,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 4322/24 од 06.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П 4927/23 од 04.09.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде због конституисане законске стварне службености проласка кабла електричне енергије (далековод) ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца, о којем је одлучено на основу одредбе члана 51. и 53. став 1. и 3. Закона о основама својинскоправних односа. Побийана одлука о обавези туженог да тужиоцу исплати одговарајућу новчану накнаду донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.09.2023. године. Вредност предмета спора је 7.243,40 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**